

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 1998

N:o 11—18

SISÄLLYS

N:o		Sivu
11	Laki kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	57
12	Asetus kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	58
13	Asetus kansainvälisiä näyttelyitä koskevan yleissopimuksen muutosten voimaansaattamisesta	59
14	Laki passilain muuttamisesta	60
15	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla tuotetun sähkön määrittämisestä	64
16	Valtiovarainministeriön päätös verovuoden 1997 ennakonpidätysten tilityksissä sovellettavista jako-osuuksista	65
17	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	66
18	Verohallituksen päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta	67

N:o 11

Laki

kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Strasbourgissa 1 päivänä helmikuuta 1995 tehtyyn kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen sisältyvät määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

HE 107/1997
UaVM 13/1997
EV 113/1997

N:o 12

Asetus**kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
 Strasbourgissa 1 päivänä helmikuuta 1995 tehty kansallisten vähemmistöjen suojelua koskeva puiteyleissopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 3 päivänä lokakuuta 1997 annetulla, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymällä lailla (11/1998) ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut niin ikään 3 päivänä lokakuuta 1997 ja jota koskeva ratifioimisasiakirja on talletettu Euroopan neuvoston pääsihteerin

huostaan 3 päivänä lokakuuta 1997, tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
 Kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 3 päivänä lokakuuta 1997 annettu laki (11/1998) ja tämä asetus tulevat voimaan 1 päivänä helmikuuta 1998.

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 13

Asetus

kansainvälisiä näyttelyitä koskevan yleissopimuksen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Kansainvälisen näyttelytoimiston yleiskokouksen 31 päivänä toukokuuta 1988 hyväksymät Pariisissa 22 päivänä marraskuuta 1928 allekirjoitetun kansainvälisiä näyttelyitä koskevan yleissopimuksen (SopS 35-36/1937) muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 17 päivänä maaliskuuta 1989 ja joita koskeva hyväksymiskirja on talletettu 4

päivänä huhtikuuta 1989 Ranskan tasavallan hallituksen huostaan, ovat voimassa 19 päivästä heinäkuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 14

Laki**passilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 22 päivänä elokuuta 1986 annetun passilain (642/1986) 18 §,
muutetaan 5 §:n 4 momentti, 6 §:n 2 momentti, 8—11 ja 13 §, 14 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentin 2 kohta, 15 §:n 1 momentti, 16 §:n 3 momentti, 17 §:n 1 momentti, 19 §:n 4 momentti ja 20 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 9 ja 13 § osaksi laissa 1037/1988 sekä 15 §:n 1 momentti, 16 §:n 3 momentti ja 17 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä
lisätään 5 §:ään uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi 13 a § sekä 20 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

5 §

Alaikäisen passi

— — — — —
 Jos joltakin huoltajalta ei matkan, sairauden tai muun vastaavan syyn vuoksi voida saada 1 tai 2 momentissa tarkoitettua suostumusta ja jos ratkaisun viivästyttäminen aiheutuisi kohtuutonta haittaa, ei hänen suostumuksensa asiassa ole tarpeen. Jos huoltaja on evännyt suostumuksensa, passi voidaan kuitenkin antaa alaikäiselle, jos sen antamista jättäminen olisi selvästi vastoin lapsen etua ja jos voidaan pitää ilmeisenä, ettei lasta vastoin huoltajan suostumusta muutoin kuin tilapäisesti viedä toiseen valtioon.

Sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimitus on velvollinen antamaan passin antavan viranomaisen pyynnöstä lausunnon siitä, onko passin epääminen selvästi vastoin lapsen etua. Viranomainen antaa lausunnon niissä tapauksissa, joissa viranomaisella on ennestään hal-

lussaan alaikäistä tai hänen huoltajiaan koskevia tietoja. Lausuntoon voidaan ottaa myös sellaista tietoa, joka sosiaalihuoltolain 57 §:n 1 momentin mukaan on pidettävä salassa, jos tämä on lapsen edun kannalta välttämätöntä.

6 §

Passin kelpoisuusalue

— — — — —
 Henkilökohtaisen passin kelpoisuusaluetta rajoitetaan sen mukaan kuin hakija pyytää taikka huoltaja 5 §:n 3 momentin nojalla tai sosiaalilautakunta huostaanottamansa lapsen osalta on rajoittanut suostumustaan. Kelpoisuusalueeltaan rajoitettu passi voidaan antaa myös 9 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle ja silloin, kun alaikäinen 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa merkitään vanhempansa passiin tai kun hänelle 5 §:n

4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa annetaan henkilökohtainen passi.

8 §

Passin rajoitettu voimassaoloaika

Henkilökohtainen passi annetaan kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi sen mukaan kuin hakija pyytää taikka huoltaja 5 §:n 3 momentin nojalla tai sosiaalihuoltolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimielin huostaanottamansa lapsen osalta on rajoittanut suostumustaan. Kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi passi voidaan antaa myös 9 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle ja silloin kun passi annetaan 5 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa alaikäiselle.

Jos passiin merkitään sen haltijan lapsia, passi annetaan enintään siihen asti, kun vanhin passiin merkityistä lapsista täyttää 15 vuotta.

Hakijalle, joka ilmeisesti tulee kansalaisuuslain (401/1968) 8 a tai 8 b §:n nojalla menettämään Suomen kansalaisuutensa, passi annetaan enintään kansalaisuuden menettämisaikakohtaan saakka.

Passin voimassaoloaika on enintään kaksi vuotta, kun passi annetaan 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa peruuttamatta voimassa olevaa passia.

Asevelvolliselle voidaan antaa passi enintään sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 28 vuotta, jollei hän osoita, ettei maanpuolustusvelvollisuus ole esteenä passin antamiselle tätä pidemmäksi ajaksi taikka jollei erityisen painavasta syystä muuta johdu.

9 §

Passin antamisen esteet

Passi voidaan evätä henkilöltä:

1) jonka voidaan todennäköisin syin epäillä syyllistyneen rikokseen, josta saattaa seurata vähintään vuoden vankeusrangaistus tai joka on epäiltyinä etsintäkuulutettu taikka syytteessä tällaisesta rikoksesta;

2) joka on tuomittu ehdottomaan vankeusrangaistukseen tai vähintään 60 päiväsakon sakkorangaistukseen eikä ole rangaistusta suorittanut; tai

3) joka on 28 vuotta täyttänyt asevelvollinen, sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 30 vuotta, jollei hän osoita, ettei maan-

puolustusvelvollisuus ole esteenä passin antamiselle.

Passia ei anneta henkilölle, joka on määrätty pakkokeinolain (450/1987) 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun matkustuskieltoon, tai henkilölle, joka on määrätty konkurssisäännön (31/1868) 6 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tai 38 §:ssä tarkoitettuun maastapoistumis- ja passinantamiskieltoon.

10 §

Passin antamisen rajoitusten ja esteiden harkitseminen

Harkittaessa passin antamista 9 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle on otettava huomioon matkustamisen merkitys hänen perhesuhteidensa, terveydentilansa, toimeentulonsa, ammattinsa ja muiden olosuhteiden kannalta. Passin antamista harkittaessa on lisäksi otettava huomioon, onko perusteltua syytä odottaa, että asianomainen matkustaa ulkomaille välttääkseen rangaistusta tai sen täytäntöönpanoa, sekä ehdonalaisessa vapaudessa olevan osalta myös valvojan kanta.

11 §

Maastalähtö ja maahantulo

Suomen kansalaisen maastalähdön ja maahantulon on tapahduttava rajanylityspaikan kautta, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu. Passintarkastusviranomaisen ja passintarkastaja voi, siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää, antaa luvan maastalähtöön ja maahantuloon muustakin tarkoituksenmukaisesta paikasta.

Rajanylityspaikoista, passintarkastusviranomaisista, passintarkastajista sekä passintarkastustehtävistä säädetään asetuksella.

13 §

Passin hakeminen ja antaminen

Passin antaa kirjallisen hakemuksen perusteella hakijan kotikunnan kihlakunnan poliisilaitos. Henkilökohtaista passia koskevan hakemuksen saa jättää myös muun kihlakunnan poliisilaitokseen. Passihakemus on jätettävä henkilökohtaisesti.

Asetuksella säädetään, milloin henkilökohtaisen passin voi antaa muukin poliisiyksik-

kö kuin hakijan kotikunnan kihlakunnan poliisilaitos.

Ulkomailla olevalle Suomen kansalaiselle antaa henkilökohtaisen passin Suomen diplomaattinen edustusto tai lähetetyn konsulin virasto taikka sellainen muu Suomen edustusto, jossa palvelevan nimetyn Suomen kansalaisen asianomainen ministeriö on oikeuttanut antamaan passeja. Hakemuksen saa jättää myös Suomen kunniakonsulin virastolle. Edustusto voi pyynnöstä toimittaa passin hakijalle kunniakonsulin viraston välityksellä.

Ulkomailla olevalle Suomen kansalaiselle voi henkilökohtaisen passin antaa myös sen kihlakunnan poliisilaitos, jonka toimialueella hakijalla on tai on viimeksi ollut kotikuntalaisissa (201/1994) tarkoitettu kotikunta.

Tarkemmat säännökset menettelystä passia haettaessa ja annettaessa sekä hakemukseen vaadittavista liitteistä annetaan asetuksella. Asianomainen ministeriö voi antaa tarkemmat määräykset passin hakemista ja antamisesta koskevasta menettelystä.

13 a §

Passin hävittäminen

Jollei passia ole noudettu yhden vuoden kuluessa passin myöntämispäivästä, se voidaan mitätöidä ja hävittää. Tällöin myös passin antamispäätös raukeaa.

14 §

Passin peruuttamisen edellytykset

Passi peruutetaan:

4) jos sosiaalihuoltolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimielin tai huoltaja on peruuttanut 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua suostumuksensa; jos huoltaja peruu 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua suostumuksensa, passi voidaan jättää peruuttamatta, jos peruuttaminen olisi selvästi vastoin lapsen etua ja jos voidaan pitää ilmeisenä, ettei lasta vastoin huoltajan suostumusta muutoin kuin tilapäisesti viedä toiseen valtioon. Sosiaalihuoltolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimielimien velvollisuudesta antaa lausuntonsa lapsen edusta passin peruuttamatta jättämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä 5 §:n 5 momentissa säädetään; tai

Passi voidaan peruuttaa:

2) jos se on kadonnut tai anastettu;

15 §

Passin peruuttaminen

Passin peruuttaa sen antanut viranomainen, passin haltijan kotikunnan kihlakunnan poliisilaitos taikka 13 §:n 3 ja 4 momentissa mainitut viranomaiset tai 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa viranomainen, joka antaa uuden passin.

16 §

Passin poisottamisen edellytykset

Passin luovuttamisesta poliisille ilman peruuttamispäätöstä säädetään pakkokeinolain 2 luvun 2 §:n 3 momentissa sekä konkurssisäännön 38 §:ssä.

17 §

Passin poisottaminen

Passin ottaa pois sen peruuttanut viranomainen taikka tämän pyynnöstä poliisi tai passintarkastaja. Passin saa 16 §:n 2 ja 3 momentin mukaisessa tapauksessa ottaa pois pidättämiseen oikeutettu virkamies. Tällöin poliisi tai passintarkastaja voi ottaa passin haltuunsa pidättämiseen oikeutetulle virkamiehelle luovutettavaksi. Passin peruuttamiseen 15 §:n nojalla oikeutettu viranomainen voi 16 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa väliaikaisesti ottaa passin pois, jos on ilmeistä, että passi voidaan 14 §:n nojalla peruuttaa.

19 §

Virikapassi ja diplomaattipassi

Virikapassin ja diplomaattipassin antaa asianomainen ministeriö sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

20 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituksen edustuston päätöksestä käsittelee Uudenmaan lääninoikeus.

Päätöstä, jolla alaikäiselle on 5 §:n 4 mo-

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 1998

mentin nojalla myönnetty passi tai jolla 14 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella on päätetty jättää passi peruuttamatta, on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 15

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla tuotetun sähkön määrittämisestä

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1261/1997:

1 §

Tämä päätös koskee puulla tai puupohjaisilla polttoaineilla tuotetulle sähkölle valtion varoista maksettavaa tukea.

2 §

Tukeen oikeutetun sähkön määrä lasketaan sähkön tuotantolaitoksen koko sähkön tuotannosta prosenttiosuutena, joka saadaan määrittämällä puun tai puupohjaisten polttoaineiden sisältämän energian osuus koko sähköntuotannon polttoaine-energiasta.

3 §

Sähkön tuotannon ja sen polttoainekäytön määrittämistä koskevat seuraavat rajaukset:

1) sähkön tuotantolaitoksen omakäyttölaitteiden kuluttama sähkö ei kuulu tuen piiriin;

2) mikäli sähkön tuotantolaitoksessa on sellaisia sähköntuotantojärjestelmiä, joissa puuta tai puupohjaisia polttoaineita ei käytetä, tulee niissä tuotettu sähkö ja käytetty

polttoaine vähentää sähkön kokonaistuotannosta ja sähkön tuotannon polttoaineista;

3) mikäli laitoksessa on apukattiloita tai vastaavia, jotka eivät osallistu sähkön tuotantoon, ei niissä käytettyä polttoainetta lasketa mukaan sähkön tuotannon polttoaineisiin.

4 §

Yhdistetyssä sähkön ja lämmön tuotantolaitoksessa sähköntuotannon polttoainemäärä saadaan vähentämällä yhdistetyn tuotannon polttoaineiden kokonaiskäytöstä sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 10 §:n 1 momentissa määritellyllä tavalla laskettu lämmön tuotannon polttoainekäyttö. Puuta tai puupohjaisia polttoaineita katsotaan käytetyn samassa suhteessa sekä sähkön että lämmön tuotantoon.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ylitarkastaja Jukka Saarinen

N:o 16

Valtiovarainministeriön päätös**verovuoden 1997 ennakonpidätysten tilityksissä sovellettavista jako-osuuksista**

Annettu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 1998

Valtiovarainministeriö on 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 14 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna laeilla 1113/1994 ja 874/1996, päättänyt:

1 §

Verovuoden 1997 ennakonpidätysten tilityksissä sovelletaan tämän päätöksen määräyksiä.

seurakuntien osuudet määrätään vastaavalla tavalla kuin kuntien jako-osuudet soveltaen äyrimääriin vuoden 1997 kirkollisveroäyrin hintaa.

2 §

Verovuodelta 1997 suoritettavia ennakonpidätysten tilityksiä varten kuntien jako-osuudet lasketaan siten, että verovuodelta 1996 toimitetun verotuksen ansiotuloista kertyneitä kuntakohtaisia äyrimääriä korjataan kertoimella, joka on kunkin kunnan 1 päivän tammikuuta 1997 ja 1 päivän tammikuuta 1996 asukaslukujen suhde. Tällä tavoin korjattuihin äyrimääriin sovelletaan vuoden 1997 kunnan tuloveroprosenttia ja kunkin kunnan jako-osuus lasketaan näin saadun ansiotuloista kertyväksi arvioidun kunnallisveron osuutena kaikkien kuntien vastaavien verojen summasta.

Seurakuntien jako-osuudet lasketaan siten, että kirkollisveron osuudesta erotetaan viimeksi toimitetun verotuksen maksuunpanon suhteessa evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisöosuus, saksalaisen seurakunnan osuus sekä kunkin ortodoksisen seurakunnan osuus. Tämän jälkeen evankelisluterilaisten

3 §

Veronsaajaryhmien osalta noudatetaan valtiovarainministeriön 4 päivänä kesäkuuta 1997 tekemän verovuoden 1997 ennakonpidätysten tilityksissä sovellettavia jako-osuuksia koskevan päätöksen mukaisia jako-osuuksia.

4 §

Tarkistettuja jako-osuuksia sovelletaan tammikuussa 1998 suoritettavasta tilityksestä lähtien, jolloin samalla oikaistaan vuoden 1997 helmikuusta vuoden 1997 joulukuuhun sovellettujen jako-osuuksien käytöstä johtuvat tilityserot.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 20 päivänä tammikuuta 1998.

Päätöstä sovelletaan verovuoden 1997 ennakonpidätysten tilityksiin.

Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 1998

Ministeri *Jouko Skinnari*

Vanhempi finanssi sihteeri Merja Taipalus

N:o 17

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä päätöksistä**

Annettu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp rehuista ja rehuseoksista annettujen maa- ja metsätalousministeriön eräiden päätösten muuttamisesta*)	12/1998	15.1.1998	21.1.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Päivi Mannerkorpi

*) Komission direktiivi 97/47/EY; EYVL N:o L 211, 5.8.1997, s. 45, komission päätös 97/582/EY; EYVL N:o L 237, 28.8.1997, s. 39

N:o 18

Verohallituksen päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 15 §:n 6 momentin, 16 §:n 7 momentin, 17 §:n 3 momentin ja 18 §:n 7 momentin, yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/88) 11 §:n sekä varainsiirtoverolain (931/96) 30 §:n 1 ja 3 momentin nojalla päättänyt:

1 luku

3 §

Tulotiedot*Muiden kuin kotitalouksien maksamat palkat ja työkorvaukset*

1 §

Tulotietoja koskeva tiedonantovelvollisuuden rajoittaminen

Verohallitus rajoittaa verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 15 §:ssä ja 18 §:n 6 momentissa ja varainsiirtoverolain (931/96) 30 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen antamista siten, että tiedonantovelvollisen on ilmoitettava verohallinnolle ilman eri kehotusta vain tämän päätöksen 2—13 §:ssä tarkoitettut suoritukset.

Muiden kuin kotitalouksien on ilmoitettava:
1) työ- ja virkasuhteessa maksamansa palkat, ennakoperintälain 13 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut palkkana pidettävät suoritukset, luontoisedut ja muut veronalaiset edut, palkkaturvana maksamansa suoritukset sekä veronalaiset ansionmenetykskorvaukset;

2) ennakoperintälain 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut muuna kuin palkkana pidettävät työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksetut korvaukset (työkorvaukset), jos suorituksen saaja ei kuulu ennakoperintärekiin ja urheilijan palkkiot;

3) sanoma- ja aikakauslehtien tilaushankinta-asiamiehille, vakuutusasiamiehille sekä myyntiedustajille maksamansa työkorvaukset, vaikka saaja kuuluu ennakoperintärekiin, jos saajana on luonnollinen henkilö;

4) muut kuin 1—3 kohdassa tarkoitettut satunnaiset palkkiot ja palkinnot, kuten löytöpalkkiot sekä taidekilpailujen palkinnot, jos suorituksen määrä on vähintään 500 markkaa kalenterivuodessa.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista luontoiseduista on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1) autoedusta on ilmoitettava palkkaan lisätyn raha-arvon markkamäärä, autoedusta perityn korvauksen määrä, auton ikäryhmä, tieto siitä, onko kysymyksessä vapaa vai

2 §

Kotitalouksien maksamat palkat ja työkorvaukset

Luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien (kotitalouksien) on ilmoitettava sellaiset maksamansa palkat ja ennakoperintälain 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut muuna kuin palkkana pidettävät työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksetut korvaukset (työkorvaukset), joista on toimitettu ennakonpidätys. Lisäksi niiden on ilmoitettava palkat, joista ennakonpidätys on jätetty ennakoperintäasetuksen 13 §:n nojalla toimittamatta, jos samalle saajalle maksettava määrä on vähintään 1 000 markkaa kalenterivuodessa.

käyttöetu sekä autolla ajettujen yksityiskilometrien määrä, jos työnantaja käyttää ennakonpidätyksessä kilometrikohtaista arvoa;

2) asuntolainan korkoedun markkamäärä;
3) muista kuin edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista luontoiseduista on ilmoitettava palkkaan lisätyn luontoisedun raha-arvon markkamäärä, luontoisedusta perityn korvauksen määrä, edun laatu sekä tieto siitä, vastaako ravintoedusta peritty korvaus verotusarvoa.

3 a §

Ulkomaantyötulo

Työnantaja, joka tuloverolain 77 §:n 1 momentin (1024/1997) nojalla jättää palkasta ennakonpidätyksen toimittamatta, on velvollinen antamaan työskentelystä Verohallituksen vahvistaman kaavan mukaisen ilmoituksen.

4 §

Verovapaat kustannusten korvaukset

Työnantajan on ilmoitettava työmatkasta maksamansa verovapaat päivärahat, ateria- sekä kilometrikorvaukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista verovapaista työmatkakustannusten korvauksista on ilmoitettava korvauksen laatu, sekä päivärahojen ja ateriakorvausten yhteismarkkamäärä erillään kilometrikorvausten yhteismarkkamäärästä. Kilometrikorvauksista on ilmoitettava myös korvausten perusteena oleva kilometrimäärä.

Valtion tai sen laitoksen, kunnan tai kuntayhtymän, evankelisluterilaisen kirkon, sen seurakunnan ja seurakuntayhtymän, ortodoksisen kirkkokunnan ja sen seurakunnan ei tarvitse ilmoittaa työmatkakustannusten korvauksia, mikäli ne maksuperusteiltaan ja suuruudeltaan vastaavat Verohallituksen vuosittain vahvistamia verovapaiden matkakustannusten määriä. Päivittäisten asunnon ja erityisen työntekemispaikan välisten matkojen matkakustannusten korvaukset on ilmoitettava, jos työntekijä toimii alalla, jolla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, eikä hänellä ole varsinaista työpaikkaa.

5 §

Sosiaalietuudet, syytingit, lakkoavustukset ym.

Maksajan on ilmoitettava eläkkeet, elinkorot, työttömyysturvaetuudet, sairausvakuutuslain mukaiset päivärahat ja muut veronalaiset sosiaalietuudet sekä valtion varoista maksettu korkoavustus. Maksajan on ilmoitettava myös reserviläispalkka, opintoraha, aikuisopintoraha, veronalainen syytinki ja veronalainen lakkoavustus.

6 §

Käyttökorvaukset

Maksajan on ilmoitettava ennakkoperintälain 25 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettavat käyttökorvaukset, joista on toimitettu ennakonpidätys. Luonnolliselle henkilölle maksetut käyttökorvaukset on ilmoitettava, vaikka niistä ei ole toimitettu ennakonpidätystä.

7 §

Apurahat

Maksajan on ilmoitettava stipendit, apurahat, eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain (1502/93) 1 §:ssä tarkoitettut apurahat ja avustukset (kirjastokorvaukset), joiden määrä samalle suorituksen saajalle kalenterivuonna on vähintään 5 000 markkaa.

8 §

Vakuutuskorvaukset

Maksajan on ilmoitettava veronalaiset vakuutuskorvaukset, vakuutusmaksun palautukset, vakuutuksen takaisinostoarvo sekä muut veronalaiset vakuutukseen perustuvat suoritukset sekä vakuutuskassalaissa tarkoitettun eroavustuksen tuotto. Elinkeinonharjoittajille maksettuja vakuutuskorvauksia, vakuutusmaksun palautuksia, takaisinostoarvoa tai muita vakuutukseen perustuvia alle 10 000 markan suuruisia suorituksia ei ilmoiteta. Pakollisten eläkevakuutusmaksujen palautukset on ilmoitettava, jos suorituksen määrä samalle saajalle on vähintään 500 markkaa kalenterivuodessa.

Metsää kohdanneen vahingon perusteella maksetut vakuutuskorvaukset on ilmoitettava rajoituksetta.

9 §

Korot ja jälkimarkkinahyvitykset

Maksajan tai välittäjän on ilmoitettava luonnollisille henkilöille maksamansa ja välittämänsä veronalainen korko, korkoon rinnastettava tuotto, jälkimarkkinahyvitys sekä takausprovisio.

Luonnollisen henkilön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettu suoritus vain, jos suoritus liittyy maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan tai jos suorituksesta on toimitettu ennakonpidätys.

10 §

Sijoitus- ja henkilöstörahaston maksamat suoritukset ja osingot

Sijoitusrahaston on ilmoitettava maksamansa voitto-osuudet.

Henkilöstörahaston on ilmoitettava maksamansa veronalaiset rahasto-osuudet ja ylijäämät.

Osinkoa jakavan yhtiön on ilmoitettava maksamansa osingot.

11 §

Puukaupat

Puun ostajan tai ennakonpidätysvelvollisen välittäjän on annettava tiedot puun myyjästä ja kauppahinnasta, jos metsän omistaja luovuttaa puun ostajalle tai välittäjälle hakkuuoikeuden metsässään kasvavaan runkopuuhun tai myy hankintakaupalla runkopuusta valmistettavaa tai valmistettua puutavaraa, kuten tukkeja, pylviä, kuitupuita tai halkoja sekä haketta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu puun ostajan ilmoitusvelvollisuus koskee vain puukauppoja, jotka liittyvät puun ostajan elinkeinotoimintaan tai joista on toimitettu ennakonpidätys.

12 §

Julkiset tuet

Kauppa- ja teollisuusministeriö, Teknologian kehittämiskeskus, maa- ja metsätalousministeriö, työministeriö, ympäristöministeriö, opetusministeriö, Maatalousyrittäjien eläkelaitos, liikenneministeriö, kunnat ja kuntayhtymät ilmoittavat maksamansa elinkeino-, työl-

listämis- ja näihin verrattavat tuet ja avustukset, joiden määrä samalle suorituksen saajalle on vähintään 5 000 markkaa kalenterivuodessa.

13 §

Arvopaperikaupat ja sijoitusrahaston lunastukset

Arvopaperimarkkina- (495/89) tarkoitettujen arvopaperinvälittäjän on annettava tiedot osakkeen, merkintäoikeuden tai vakioidun johdannaisopimuksen kaupasta. Kaupat on ilmoitettava kunkin asiakkaan osalta ostoittain ja myynneittäin. Kaupoista on ilmoitettava kohde ja niiden lukumäärä, osto- ja myyntipäivämäärä, kauppahinta sekä suoritettun varainsiirtoveron määrä. Sijoitusrahaston on ilmoitettava vastaavat tiedot sijoitusrahaston rahasto-osuuksien lunastuksista.

Merkintäoikeuksien kauppahintoja ei ilmoiteta, jos kauppahinta on enintään 500 markkaa.

2 luku

Varallisuustiedot

14 §

Porotiedot

Poroisännän on annettava tiedot poronmistajien omistamista poroista.

15 §

Sijoitusrahaston rahasto-osuus

Sijoitusrahaston on ilmoitettava sijoitusrahasto-osuuden omistajan kalenterivuoden lopussa omistamien rahasto-osuuksien yhteenlasketut verotusarvot.

3 luku

Tarkemmat määräykset

16 §

Tulojen ja varallisuuden ilmoittamista koskevat tarkemmat määräykset

Edellä 2—15 §:ssä tarkoitetuista tuloista ja varallisuudesta on ilmoitettava:

1) ilmoitusvelvollista koskevat yksilöintitiedot;

2) suorituksen saajaa, maksajaa ja varallisuuserän omistajaa koskevat yksilöintitiedot;

3) suorituksen tai varallisuuserän laatu ja markkamäärä.

4 luku

Velka- ja vähennystiedot

17 §

Ammattiyhdistysjäsenmaksut

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on annettava tiedot vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista. Maksuista on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1) maksun saajaa ja maksajaa koskevat yksilöintitiedot;

2) jäsenen edellisenä kalenterivuonna maksuman jäsenmaksun määrä.

18 §

Eläkevakuutusmaksutiedot

Työnantajan on ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana työntekijältä perimänsä työntekijän verotuksessa vähennyskelpoiset työntekijän eläkemaksut ja työttömyysvakuutusmaksut, muut lakisääteiset eläkevakuutusmaksut sekä työntekijältä perityt tai palkaksi katsotut vähennyskelpoiset, vapaaehtoiset eläkevakuutusmaksut.

Vakuutuslaitoksen, eläkelaitoksen sekä ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on annettava tiedot yksityishenkilöiden maksamista vapaaehtoisista eläkevakuutusmaksuista.

Edellä olevista vakuutusmaksuista on annettava seuraavat tiedot:

1) vakuutuslaitoksen tai työnantajan yksilöintitiedot;

2) vakuutettua ja vakuutuksen ottajaa koskevat yksilöintitiedot;

3) maksujen markkamäärä vähennyskelpoisuuden mukaan ryhmiteltynä.

19 §

Velkatiedot

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on annettava kunkin luonnollisen henkilön ja kuolinpesän lainasta verohallinnolle seuraavat tiedot:

1) velanantajaa koskevat yksilöintitiedot;

2) velan numero tai muu tunnus;

3) velan käyttötarkoitus;

4) kalenterivuonna maksetun koron määrä;

5) velan määrä kalenterivuoden päättyessä;

6) velallisten lukumäärä;

7) velallisten nimet, henkilötunnukset ja osoitteet.

Jos velan korkoa on maksanut takaaja tai henkilö, jonka omaisuutta on lainan vakuutena, tiedonantovelvollisen on ilmoitettava, että muu kuin velallinen on maksanut koron, jos tämä tieto on tiedonantovelvollisen annettavissa.

Jos velan korkoa on maksettu etukäteen, tiedonantovelvollisen on annettava tieto myös etukäteen maksetusta koron määrästä. Siltä osin kuin korko kohdistuu kalenterivuotta seuraavan vuoden jälkeiseen aikaan ilmoitetaan korko erikseen, jos se on tiedonantovelvollisen annettavissa.

Muun kuin luotto- ja rahoituslaitoksen ei kuitenkaan tarvitse antaa edellä tässä pykälässä tarkoitettuja tietoja, jos velka on muu kuin asuntovelka tai valtion taikka Ahvenanmaan maakuntahallituksen takaama opintovelka ja velan pääoma on enintään 10 000 markkaa.

20 §

Peritty jälkimarkkinahyvitys

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on annettava tiedot luonnollisilta henkilöiltä perimistään jälkimarkkinahyvityksistä.

Peritystä jälkimarkkinahyvityksestä on annettava seuraavat tiedot:

1) jälkimarkkinahyvityksen perijää koskevat yksilöintitiedot;

2) jälkimarkkinahyvityksen maksajan nimi;

3) jälkimarkkinahyvityksen markkamäärä.

5 luku

Muut tiedot

21 §

Asuntoyhteisön ilmoittamat tiedot

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on ilmoitettava osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

6 luku

Muut määräykset

22 §

Ilmoitusmenettely

Edellä 2—9 §:ssä, 10 §:n 1 ja 2 momentissa, 11—13 §:ssä, 15 §:ssä, 18 §:n 1 momentissa ja 19—21 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava vuosittain tammikuun loppuun mennessä edelliseltä kalenterivuodelta. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitettua merityötuloa koskevat tiedot on kuitenkin annettava edelliseltä kalenterivuodelta helmikuun loppuun mennessä.

Edellä 3 a §:ssä tarkoitettu ilmoitus on annettava kuukauden kuluessa siitä, kun ennakonpidätys ensimmäisen kerran jätetään toimittamatta.

Edellä 10 §:n 3 momentissa tarkoitetut osinkoja koskevat tiedot on annettava konekielisesti osingon maksuvuotta seuraavan ka-

lenterivuoden helmikuun 15 päivään mennessä tai lomaketta käyttäen osingon maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 15 päivään mennessä. Jos osingot on kokonaisuudessaan maksettu ennen kalenterivuoden syyskuun alkua, ilmoitus on annettava saman kalenterivuoden lokakuun 1 päivään mennessä.

Edellä 14 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava edelliseltä poronhoitovuodelta Verohallituksen kanssa erikseen sovittavana ajankohdantana.

Edellä 17 §:ssä ja 18 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot on annettava edelliseltä kalenterivuodelta maaliskuun 15 päivään mennessä.

Tiedot annetaan joko lomakkeella tai konekielisesti Verohallituksen hyväksymällä tavalla sille verovirastolle, jonka virka-alueella ilmoituksen antajan kotipaikka on tai Verohallitukselle, jos niin on erikseen sovittu. Edellä 13 §:ssä tarkoitetut arvopaperikaupat ilmoitetaan kuitenkin vain konekielisesti.

7 luku

Voimaantulo

23 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1998.

Päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1998 annettaviin tietoihin.

Päätöksellä kumotaan Verohallituksen 7 päivänä helmikuuta 1997 antama päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta (185/97) siihen 4 päivänä syyskuuta 1997 tehtyine muutoksineen (883/97).

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997

Pääjohtajan estyneenä ollessa

Ylijohtaja *Mirjami Laitinen*

Ylitarkastaja Riitta Roos

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 11—18, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998